

[Jes Lunde]

migt om endnu værre udsigter. Samtidig er det som bekendt lykkedes regeringen at opnå den triste rekord i år at runde de 300 mia. kr. i udlandsgæld, hvorved den er blevet fordoblet i forhold til, hvad den var for 6 år siden, da de borgerlige kom til.

På den baggrund kunne man godt forvente sig en hel del nytænkning, hvis det var nationens vel, der lå regeringen på sinde. Men den har i stedet blot demonstreret, at den sætter ideologiske hensyn og fordelingspolitik til gavn for de rige over alt andet.

SF har derfor udarbejdet knap 100 ændringsforslag til finansloven, hvori vi har trukket de vigtigste områder frem, der trænger til en politisk forandring. Perspektivet i vore forslag har været at foreslå en samtidig nedbringelse af arbejdsløsheden og underskuddet på betalingsbalancen.

SF har stillet forslag om etablering af en række nye uddannelsespladser. Det drejer sig om flere uddannelsespladser til de ufaglærte, øget kapacitet i de faglærtes efteruddannelse, flere uddannelsespladser i det etablerede uddannelsessystem og indførelse af betalt frihed til uddannelse.

Der er tale om en kraftig investering på området, så der kan skabes ca. 40.000 nye pladser. Det kan kun lade sig gøre, fordi der satses så bredt over hele uddannelsesfeltet. Virkningen er en umiddelbar nedbringelse af arbejdsløsheden, og på lidt længere sigt gør uddannelserne arbejdskraften bedre rustet til at klare sig på arbejdsmarkedet og til at bedre virksomhedernes konkurrenceevne.

Danmark har løbende ca. 2 pct. af arbejdskraften under efteruddannelse, mens Sverige er oppe på det dobbelte, og det er for SF at se en del af forklaringen både på den lavere arbejdsløshed i Sverige, fordi man udnytter ledigheden konstruktivt, og den større konkurrencemæssige styrke i den svenske økonomi. I samme forbindelse foreslår SF også en stærkt forøget forskningsindsats, et område, hvor der også investeres for lidt i Danmark.

SF har stillet forslag om en styrkelse af erhvervspolitikken gennem anvendelse af udviklingsprogrammer, udviklingskontrakter, systemeksport, handelshuse, iværksættercentre og en opblødning af de stive grænser mellem den private og den offentlige sektor. Vi udnytter mulighederne for et samspil mellem den pri-

vate og den offentlige sektor alt for lidt i sammenligning med f.eks. Japan, hvor man helt bevidst satser på at bruge den offentlige sektor til at styrke den privates planlægnings- og afsætningsmuligheder.

Samtidig med at vi begynder at gøre en effektiv indsats mod vore økonomiske problemer og arbejdsløsheden, er det også vigtigt med en social omfordeling til gavn for de dårligst stillede. SF foreslår fjernelse af en række stramninger på dagpengeområdet, forhøjelse af satserne, så udviklingen i arbejdsløshedsdagpengene kommer i overensstemmelse med lønudviklingen i samfundet, forhøjelser i kontanthjælpen og i folkepensionen.

Det er naturligvis dyre forslag, og SF anviser derfor også fuldt ud en finansiering af dem ved beskatning af kursgevinster på aktier, fjernelse af en række meget gunstige og ikke særligt sagligt velbegrundede afskrivningsregler i erhvervslivet osv.

Derudover foreslår vi også en indtægtskilde, som har et miljøpolitisk sigte, nemlig energi-, miljø- og ressourceafgifter. SF foreslår afgifter på sukker i forarbejdede varer, kunstgødning, sprøjtemidler, reklamer osv. og der er i alle tilfælde tale om områder, hvor vi ønsker at nedbringe forbruget både ud fra en miljømæssig og også en betalingsbalancemæssig synsvinkel.

En del af midlerne anvendes til en forstærket miljøpolitisk indsats. Derudover har SF en række mindre forslag på områder, hvor det er tiltrængt med forbedringer, såsom kollektiv trafik, cykelstier, på det kulturelle område etc.

Finansministeriets Budgetdepartement har som de foregående år foretaget en økonomisk konsekvensberegning af SF's forslag, og de er kommet til helt samme resultat som vi: Forslagene vil nedbringe arbejdsløsheden med 35.000-40.000, bedre betalingsbalancen med indtil 2 mia. kr. og statsfinanserne med indtil 2 mia. kr. Vi hilser denne vurdering med tilfredshed, fordi den viser, at det er muligt at gøre en indsats over for de samlede problemer, vi står i. Det er efterhånden kun borgerlige økonomiske fordomme, der forhindrer regeringen i at komme i gang, og det påfører den et voldsomt ansvar for, at der ikke sker noget.

Det er jo barokt, at det er SF, der skal være ene om at fremkomme med ændringsforslag, der samlet kan resultere i en nedbringelse af både arbejdsløsheden og underskuddet på betalingsbalancen.